

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **L. B.**, zast. obecným zmocněncem L. L., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1/376, Praha 2 – Nové Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2021, čj. MPSV-2021/170017-922, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 9. 11. 2021, čj. 72 Ad 45/2021-7,

t a k t o :

Kasační stížnost **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně požádala Úřad práce České republiky – pobočku v Olomouci o zvýšení dávky pěstounské péče, konkrétně odměny pěstouna podle § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. Úřad práce její žádost zamítl a žalovaný následně zamítl odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci. Tento soud však usnesením uvedeným v záhlaví s odkazem na § 7 odst. 3 s ř. s. postoupil věc Krajskému soudu v Brně.

[2] Proti usnesení o postoupení věci podala stěžovatelka stručnou kasační stížnost, ve které uvedla jediný argument, že o její věci rozhodoval „odvolací správní orgán v Olomouci“, proto by měl o žalobě rozhodovat Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci (*odvolání vyřizoval odbor žalovaného pro Olomoucký kraj, pozn. NSS*). Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[3] Kasační stížnost je přípustná, má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. NSS dodává, že stěžovatelka v řízení o této kasační stížnosti nemá povinnost být zastoupena advokátem (srov. k tomu usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, body 23-29).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] V případech uvedených v § 7 odst. 3 s. ř. s., tedy i ve věcech *dávek pěstounské péče* (o které jde nyní), platí zvláštní pravidlo pro příslušnost soudu, který rozhoduje o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Příslušnost není dána jako obvykle sídlem správního orgánu (§ 7 odst. 2 s. ř. s., ten navíc primárně určuje příslušnost soudu podle sídla správního orgánu *prvního stupně*, nikoli odvolacího, jak tvrdí stěžovatelka), ale k řízení o žalobě je příslušný *krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje*.

[6] Jak správně uvedl krajský soud, stěžovatelka má bydliště v Prostějově, který spadá do obvodu Krajského soudu v Brně (srov. bod 7 přílohy č. 2 a bod 52 přílohy č. 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích), nikoli do obvodu Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci. O bydlišti stěžovatelky v nynější věci není žádných pochyb (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2019, čj. 1 As 166/2019-29, bod 9, nebo usnesení NSS ze dne 11. 6. 2020, čj. Nad 76/2020-25, bod 3).

[7] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v rozhodnutí, kterým řízení o žalobě skončí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu